Lietas Nr. A420393413
Lietas arhīva Nr. A42-01174-14/28

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā
Rīgā 2014. gada 17.aprīlī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese T.Jefremova,

piedaloties pieteicējas SIA /Nosaukums A/ pārstāvim /pers. A/,
atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Ministru kabineta pārstāvei /pers. B/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu SIA /Nosaukums A/ pieteikumā par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru valsts meža zeme /adrese A/ tiktu nodota atsavināšanai.

Aprakstošā daļa

[1] Nekustamais īpašums (nekustamā īpašuma kadastra Nr. /numurs A/) /adrese A/, sastāv no zemes vienības (zemes vienības kadastra apzīmējums /numurs A/) 0,2931 ha platībā (turpmāk – Zemesgabals). Ar Jūrmalas zemesgrāmatu nodaļas tiesneša 2000.gada 23.novembra lēmumu īpašuma tiesības uz Zemesgabalu ir nostiprinātas Jūrmalas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs B/uz valsts vārda Finanšu ministrijas personā.

Uz Zemesgabala atrodas būve - kafejnīcas ēka rekonstrukcijas stadijā (būves kadastra apzīmējums /numurs C/). Saskaņā ar Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā reģistrētajiem būves kadastrālās uzmērīšanas datiem apbūves laukums ir 217 m^2. Ar Jūrmalas zemesgrāmatu nodaļas tiesneša 2005.gada 17.augusta lēmumu īpašuma tiesības uz ēku (būvi) ir nostiprinātas Jūrmalas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs D/uz SIA /Nosaukums A/ (turpmāk – arī pieteicēja) vārda.

2005.gada 31.augustā ar pieteicēju noslēgts līgums Nr.J-4362-Z/3 par Zemesgabala nomu līdz 2015.gada 30.augustam nomniekam piederošās ēkas uzturēšanai. Nomas tiesības nostiprinātas Jūrmalas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs B/.

Saskaņā ar meža inventarizācijas lietu Nr.802665707 uz zemesgabala atrodas mežs 0,11 ha platībā. Saskaņā ar Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmas datiem sadaļā par Zemesgabala platības sadalījumu pa lietošanas veidiem norādītā meža platība ir 0,1058 ha.

SIA /Nosaukums A/ 2006.gada 10.jūlijā iesniedza apbūvēta Zemesgabala atsavināšanas ierosinājumu Nr.01-07/2006.

[2] Ar Ministru kabineta 2013.gada 7.maija rīkojumu Nr.182 „Par atteikumu nodot atsavināšanai valsts meža zemi /adrese A/" (turpmāk – Rīkojums) tika nolemts atteikt SIA /Nosaukums A/ nodot atsavināšanai valstij piederošo meža zemi /adrese A/. Rīkojums pamatots ar turpmāk minēto.

[2.1] Zemesgabals saskaņā ar Jūrmalas pilsētas teritorijas plānojumu atrodas jauktā atpūtas un dzīvojamā teritorijā Rīgas jūras līča krasta kāpu aizsargjoslā. Zemesgabalam ir izstrādāts detālplānojums. Saskaņā ar detālplānojumu mežs /adrese A/, neietilpst plānotajā apbūves zonā un noteikts kā plānotā Rīgas jūras līča krasta kāpu aizsargjosla bez apbūves, līdz ar to nevar attiecināt Meža likuma 44.panta ceturtās daļas 3.punkta „b" apakšpunktā minēto izņēmumu valsts meža zemes atsavināšanas aizliegumam.

[2.2] Valsts pienākums saskaņā ar Aizsargjoslu likuma 36.panta trešās daļas 1.punktu ir aizsargāt krasta kāpu zonu un pēc iespējas paturēt to brīvu no apbūves. Konkrētajā gadījumā pieteicējai varētu atsavināt tikai daļu no valstij piederošā zemesgabala - zemi zem ēkas 0,1226 ha platībā. Taču saskaņā ar Jūrmalas pilsētas teritorijas plānojumu un detālplānojumu jauktajā atpūtas un dzīvojamā teritorijā Rīgas jūras līča krasta kāpu aizsargjoslā ir aizliegta esošo zemesgabalu dalīšana, līdz ar to nav iespējams nodalīt valsts meža zemi no ēkas uzturēšanai nepieciešamās valstij piederošā zemesgabala daļas.

[2.3] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 65.panta pirmo daļu Ministru kabinetam nav jāvērtē, vai atteikums nodot atsavināšanai valsts meža zemi ir lietderīgs, kā arī vai valsts meža zeme ir nepieciešama valsts pārvaldes funkciju vai komercdarbības veikšanai, jo iestādei šajā gadījumā nav piešķirta rīcības brīvība.

[2.4] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 62.panta otrās daļas 3.punktu atsavināšanas ierosinātāja viedokļa noskaidrošana nav nepieciešama, jo Meža likuma 44.panta trešā daļa aizliedz nodot atsavināšanai valsts meža zemi.

[3] 2013.gada 6.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas pieteikums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru valsts meža zeme /adrese A/ tiktu nodota atsavināšanai.

[3.1] Konkrētajā gadījumā SIA /Nosaukums A/ likumīgā lietošanā esošajā Zemesgabalā atrodas gan valsts meža zeme, kas nepārsniedz 0,12 ha, gan būve (kafejnīca rekonstrukcijas stadijā) ar apbūves laukumu. Tas atbilst Meža likuma 44.panta 4.daļas 3.punkta „b" apakšpunkta izņēmumam, tādējādi pieļaujot atsavināšanu. Dažādi zemes lietošanas mērķi viena zemesgabala robežās nemaina tā vienotību īpašumtiesību un īpašuma formēšanas izpratnē.

Situācija, kad uz pašas valsts zemes meža atrastos kādai privātpersonai piederoša būve, nav iespējama, jo Meža likuma 1.panta 23. un 29.punktos minēto terminu izpratnē ārpus meža infrastruktūras izveidotas būves neatbilst meža zemes statusa noteikšanai to aizņemtajai zemei.

[3.2] Ministru kabinets drīkst lemt tikai meža zemes atsavināšanas jautājumu. Tam nav tiesību lemt par to Zemesgabala daļu, kura nav meža zeme. Ja Ministru kabineta konstatētais pieteicēja atsavināšanas ierosinājuma apmierināšanas priekšnoteikums iestātos (no Zemesgabala atdalītu valsts meža zemi), Ministru kabinetam šis jautājums nebūtu jāizskata. Šajā gadījumā Ministru kabineta uzdevums bija novērtēt, vai konkrētais zemesgabals atbilst atsavināšanas priekšnoteikumiem tajā ietilpstošās valsts meža zemes komponenta izpratnē, un šādas atbilstības konstatācija pati par sevi nosaka valsts meža zemes atsavināšanas atļaušanu. Konkrētajā gadījumā Ministru kabinets ir nepamatoti atdalījis valsts meža zemi no kopējā zemesgabala, izvērtējot to atsevišķi, bet kā nelabvēlīga akta pamatu norādījis tieši juridisku šķērsli šādas atdalīšanas faktiskai veikšanai.

[3.3] Administratīvā procesa likuma 6.pantā noteikts vienlīdzības princips, kas šajā gadījumā ir rupji pārkāpts. No Ministru kabineta 2013.gada 2.aprīļa rīkojuma Nr.122 „Par valsts meža zemes „/nosaukums/" Gātciemā, Salas pagastā, Babītes novadā atsavināšanu" 3.6.punkta izriet, ka teritorijas plānojumā ietvertais aizliegums zemesgabala sadalīšanai pretēji Rīkojuma 3.13.punktam netiek norādīts kā atsavināšanas šķērslis, gluži pretēji. Tā 5.1.punktā konstatēta situācija, ka zemes statusa nosacījumi, tai skaitā meža zemes statusa nosacījumi, ir jāievēro neatkarīgi no īpašuma formas, tādējādi nevar būt par atsavināšanas atteikuma pamatu.

[3.4] Ministru kabinets Rīkojuma pieņemšanas procesā nav izvērtējis lietderības apsvērumus, jo tas kļūdaini noliedzis rīcības brīvību konkrētajā atsavināšanas jautājuma izskatīšanas procesā.

[4] Tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā atbildētājs norāda, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms uz Rīkojumā norādīto argumentu pamata.

[4.1] Papildus tiek norādīts, ka Meža likumā ietvertais normatīvais regulējums saistībā ar valsts nekustamā īpašuma atsavināšanu, tai skaitā valsts meža zemes atsavināšanu, paredz, ka Ministru kabinets nepieciešamības gadījumā, ja likums neuzliek pienākumu pieņemt lēmumu vai rīkojumu saskaņā ar likumā noteikto, izvērtē lietderības apsvērumus, sabiedrības un valsts intereses atbilstoši tam noteiktai kompetencei, uzdevumiem un pienākumiem. Ierobežojumi tiek noteikti svarīgu valsts interešu labad. Līdz ar to atteikumam, kas radītu personas tiesību ierobežojumu, ir jāatbilst samērīguma principam. Vienlaikus tiek norādīts, ka saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 10. pantu, tiesiskās paļāvības princips aizsargā tikai pamatotu un tiesisku paļaušanos.

[4.2] Meža likumā nav noteikts, cik tuvu vai tālu no ēkas (būves) esoši koki var tikt uzskatīti par mežu atbilstoši Meža likuma 1.panta 34.punktam, līdz ar to var būt situācija, ka mežs, piemēram, tieši piekļaujas, pilnībā ieskauj vai kā citādi atrodas tiešā saskarē ar ēku (būvi). Lai nodrošinātu pilnvērtīgu ēkas (būves) uzturēšanu un apsaimniekošanu, nepieciešama lielāka platība nekā fiziski aizņem esošā vai plānotā ēka (būve), tādējādi ēkas (būves) uzturēšanai nepieciešama arī meža zeme, kuras atsavināšanu valsts meža zemes gadījumā pieļauj Meža likuma 44.panta ceturtās daļas 3.punkts. Ministru kabinetam pieejamos dokumentos nav norādīts, ka zemes vienībā ar kadastra apzīmējumu 1300 011 1314 ietilpstošā valsts meža zeme būtu funkcionāli nepieciešama būves ar kadastra apzīmējumu 1300 011 1314 001 uzturēšanai.

[4.3] Aizsargjoslu likuma 36.panta trešās daļas 1.punktā noteiktais atsavināšanas aizliegums attiecas uz jebkuru zemes lietošanas veida valstij piederošo zemi, tajā skaitā uz zemi, uz kuras atrodas valstij piederošs mežs, jeb valsts meža zemi. Minētajā normā ir noteikts tikai viens izņēmums vispārējam valsts īpašumā esošas zemes atsavināšanas aizliegumam – likumos noteiktie gadījumi, kad personai ir tiesības iegūt īpašumā zemi zem ēkas (būves), ievērojot nosacījumus, ka īpašuma tiesības uz ēku (būvi) attiecīgajai personai ir nostiprinātas zemesgrāmatā. Ne Aizsargjoslu likumā, ne citos ar zemes atsavināšanu saistītajos likumos nav definēts termins „zeme zem ēkas (būves)" līdz ar to, ņemot vērā Aizsargjoslu likuma 36.panta trešās daļas 1.punkta mērķi maksimāli saglabāt valsts īpašumā zemes Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes krasta kāpu aizsargjoslā, termins „zeme zem ēkas (būves)" tulkojams tā visšaurākajā nozīmē. Ministru kabineta 2007.gada 21.augusta noteikumos Nr.562 „Noteikumi par zemes lietošanas veidu klasifikācijas kārtību un to noteikšanas kritērijiem" ir ietverti „zeme zem ēkām un pagalmiem" šādi noteikšanas kritēriji: zeme, kuru aizņem ēkas, būves un pagalmi, kā arī ēku un būvju uzturēšanai nepieciešamā zeme. Līdz ar to Aizsargjoslu likums pieļauj atsavināt tikai to valstij piederošo zemi Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes krasta kāpu aizsargjoslā, ko aizņem ēkas, būves, kā arī ēku un būvju uzturēšanai nepieciešamo zemi.

[4.4] Tā kā Zemesgabalā ietilpstošo meža zemi neaizņem būve (kafejnīca rekonstrukcijas stadijā) un minētā meža zeme nav nepieciešama būves uzturēšanai, pieteicēja neatbilst kritērijiem, lai uz to būtu attiecināms Aizsargjoslu likuma 36.panta trešās daļas 1.punktā noteiktais izņēmums. Līdz ar to, pat pieņemot, ka pastāv valsts meža zemes atsavināšanas pieļāvums saskaņā ar Meža likuma normām, Ministru kabinets nevar pieņemt labvēlīgu lēmumu valsts meža zemes atsavināšanai Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes krasta kāpu aizsargjoslā, pastāvot Aizsargjoslu likumā kā speciālajā likumā attiecībā uz Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes krasta kāpu aizsargjoslu noteiktajiem valstij piederošas zemes atsavināšanas aizliegumam.

[4.5] Pieņemot Rīkojumu, nav pārkāpts vienlīdzības princips. Atbildētājs vērš uzmanību uz to, ka Ministru kabineta 2013.gada 2.aprīļa rīkojums Nr.122 „Par valsts meža zemes „/nosaukums/" Gātciemā, Salas pagastā, Babītes novadā atsavināšanu" lemts par valsts meža zemes atsavināšanu lauku apvidū, kurš neatrodas Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes krasta kāpu aizsargjoslā, līdz ar to nav piemērojami Aizsargjoslu likuma 36.pantā minētie ierobežojumi. Meža likuma 44.panta ceturtās daļas 3.punkta „a" apakšpunktā ir cits regulējums valsts meža zemes atsavināšanai lauku apvidos, nekā tas ir pilsētās. Līdz ar to augstāk minētajā rīkojumā ietvertais nav identisks, un tajos pieņemtajiem lēmumiem nav jābūt vienādiem.

[5] Pieteicējas pārstāvis tiesas sēdē uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu, pamatojoties uz pieteikumā norādītajiem argumentiem.

[6] Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē neatzina pieteikumā ietverto prasījumu, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[7]Tiesa, izvērtējot lietas materiālus un tiesas sēdē procesa dalībnieku izvirzīto argumentu pamatotību, atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[8] Tiesa konstatē, ka lietā pastāv strīds, vai pastāv priekšnoteikumi, lai attiecībā uz pieteicēju tiktu izdots labvēlīgs administratīvais akts – tiktu nodota atsavināšanai valsts meža zeme /adrese A/.

[9] Saskaņā ar Meža likuma 1.panta 29.punktu meža zeme ir zeme, uz kuras ir mežs, zeme zem meža infrastruktūras objektiem, kā arī mežā ietilpstošie pārplūstošie klajumi, purvi, lauces un tam piegulošie purvi.

Meža likuma 44.panta trešā daļa nosaka, ka valsts meža zeme pastāvīgā lietošanā netiek piešķirta un nav atsavināma vai privatizējama, izņemot šā panta ceturtajā daļā noteiktos gadījumus. Savukārt minētā panta ceturtās daļas 3.punkts d) apakšpunkts nosaka, ka zemesgrāmatā ierakstītās valsts meža zemes atsavināšanu vai privatizāciju *var atļaut ar ikreizēju Ministru kabineta rīkojumu*, privatizējot, kā arī atsavinot zemi ēku (būvju) īpašniekiem pilsētās — zemi, ko aizņem ēkas (būves) tādā platībā, kādā šī zeme ir ēku (būvju) īpašnieku likumīgā lietošanā (apbūvei), līdz 0,12 hektāru platībā.

Tādējādi valsts meža zeme var tikt atsavināta vai privatizēta tikai ar Ministru kabineta atļauju tikai Meža likuma 44.panta ceturtajā daļā minētajos izņēmuma gadījumos, piemēram, ja uz meža zemes atrodas citām personām piederošas ēkas (būves).

Aizsargjoslu likuma 36.panta trešās daļas 1.punkts nosaka, ka krasta kāpu aizsargjoslā un pludmalē papildus šā panta pirmajā un otrajā daļā minētajam aizliegts atsavināt valsts vai pašvaldības īpašumā esošo zemi, izņemot likumos noteiktos gadījumus, kad personai ir tiesības iegūt īpašumā zemi zem ēkas (būves), ievērojot nosacījumu, ka īpašuma tiesības uz ēku (būvi) attiecīgajai personai ir nostiprinātas zemesgrāmatā.

Tādējādi Aizsargjoslu likuma 36.panta trešās daļas 1.punkta normas mērķis ir nodrošināt, ka zeme Rīgas jūras līča piekrastes aizsargjoslā tiek

saglabāta valsts īpašumā. Kā vienīgais izņēmums ir paredzēta iespēja iegūt zemi zem ēkas (būves) īpašumā ēkas (būves) īpašniekam, lai atbilstoši Civillikuma 968.pantam apvienotu ēku (būvju) un zemes īpašumus vienā lietu kopībā.

[10] Tiesa konstatē, ka lietā nepastāv strīds, ka Zemesgabala platība ir 0,2931ha un tā sadalījums pa lietošanas veidiem ir 0,1058 ha meža zeme, 0,0647 ha – pļava, un 0,1226 ha zeme zem ēkām un pagalmiem. Tādējādi uz Zemesgabala atrodas gan valsts meža zeme, gan zeme zem ēkām un pagalmiem, gan pļava. Lietā nepastāv strīds, ka Zemesgabals atrodas Rīgas jūras līča piekrastes 300 m aizsargjoslā.

Ņemot vērā to, ka pieteicējai piederošā ēka neatrodas uz meža zemes *(lietas 22.lapa),* tad Zemesgabala sastāvā esošā valsts meža zeme nevar tikt atsavināta, proti, likumdevējs nav paredzējis privātpersonai tiesības iegūt īpašumā valsts meža zemi, ja uz valsts meža zemes neatrodas privātpersonai piederoša ēka.

[11] Tiesa secina, ka šajā lietā saduras pieteicējas intereses iegūt savā īpašumā valsts meža zemi Zemesgabalā, kas atrodas krasta kāpu aizsargjoslā, un sabiedrības intereses nodrošināt labvēlīgu dabas vidi.

Rīgas jūras līča piekrastes aizsargjoslā ietilpstošo objektu uzturēšanā likumdevējs ir noteicis aprobežojumus, kuri pamatā izriet no nepieciešamības aizsargāt vidi attiecīgajā teritorijā (*sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2010.gada 2.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-594/2010 9.punktu*). Tomēr aizsargjosla atbilstoši Aizsargjoslu likuma 6.panta pirmajai daļai ir noteikta arī, lai nodrošinātu piekrastes dabas resursu, arī atpūtai un tūrismam nepieciešamo resursu un citu sabiedrībai nozīmīgu teritoriju, saglabāšanu un aizsardzību, to līdzsvarotu un ilgstošu izmantošanu. Tātad aizsargjosla domāta arī tam, lai tajās esošās vides vērtības būtu pieejamas pēc iespējas plašākam sabiedrības lokam un kalpotu visas sabiedrības interesēm. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentaieskatā, privatizācijas aizlieguma aizsargjoslas teritorijā mērķis ir arī nodrošināt tās izmantošanu sabiedrības interesēs, lai tā saimnieciskā darbība, kas, ievērojot likumā paredzētos ierobežojumus, tiks veikta aizsargjoslas teritorijā, kalpotu publiskajām, nevis privātajām interesēm *(sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2011.gada 17.marta sprieduma lietā Nr.SKA-119/2011 11.punktu*)

Ņemot vērā lietā esošos pierādījumus, tiesa uzskata, ka šajā lietā nav tādu īpašu apstākļu, kādēļ šajā lietā būtu izdodams labvēlīgs administratīvais akts. No lietas materiāliem *(lietas 22., 13., 14.lapa)* un lietas dalībnieku paskaidrojumiem tiesa nekonstatē, ka pieteicēja kā Zemesgabala nomniece un uz Zemesgabala esošās nedzīvojamās ēkas vai tās pamatu īpašniece būtu veikusi īpaši lielus vai unikālus ieguldījumus, lai minēto īpašumu sakārtotu, kas varētu būt uzskatāmi par īpašiem apstākļiem, lai šajā lietā būtu samērīgi izdot labvēlīgu administratīvo aktu.

[12] Administratīvā procesa likuma 62.panta pirmajā daļā noteikts, ka, lemjot par tāda administratīvā akta izdošanu, kurš varētu būt nelabvēlīgs adresātam vai trešajai personai, iestāde noskaidro un izvērtē adresāta vai trešās personas viedokli un argumentus šajā lietā. Saskaņā ar šā panta otro daļu personas viedokļa un argumentu noskaidrošana nav nepieciešama, ja no gadījuma būtības izriet, ka personas viedokļa noskaidrošana nav iespējama vai nav adekvāta. Saskaņā ar šā panta trešo daļu, ja administratīvais akts ir izdots rakstveidā un personas viedoklis un argumenti nav noskaidroti, administratīvā akta pamatojumā norāda iemeslu.

Rīkojuma 5.punktā norādīts, ka nav nepieciešams noskaidrot pieteicējas ierosinātāju viedokli, jo lietas faktiskajos apstākļos Meža likuma 44.panta trešā daļa aizliedz nodot pieteicējai atsavināšanai valsts meža zemi. Tā kā arī tiesa secinājusi, ka attiecībā uz pieteicēju šajā lietā bija izdodams obligāts administratīvais akts, jo Zemesgabala sastāvā esošā valsts meža zeme nevar tikt atsavināta, tiesa atzīst, ka pieteicējas viedokļa uzklausīšana šajā konkrētajā gadījumā nebija nepieciešama un lietā nav pieļauts procesuāls pārkāpums.

[13] Attiecībā uz pieteicējas argumentu, ka līdzīgos faktiskajos apstākļos Ministru kabinets ar 2013.gada 2.aprīļa rīkojumu Nr.122 ir atļāvis atsavināt valsts meža zemi „/nosaukums/" Gātciemā, salas pagastā, Babītes novadā, tiesa norāda, ka personai nav tiesības atsaukties uz vienlīdzības principu, lai attaisnotu prettiesiskas prakses izmantošanu turpmāk.

[14] Pieteicēja norāda, ka Rīkojuma 3.13.apašpunkta konstatācija, ka pieteicējai varētu atsavināt tikai daļu no Zemesgabala, zemi zem ēkas 0,1226 ha platībā, bet to aizliedz Jūrmalas pilsētas teritorijas plānojumā ietvertais zemesgabalu dalīšanas aizliegums, pārsniedz Meža likuma 44.panta ceturtās daļas regulējuma robežas un Ministru kabineta kompetenci.

Tiesa savukārt konstatē, ka Ministru kabinets ir lēmis tikai par Zemesgabala sastāvā esošas valsts meža zemes atsavināšanu, tādējādi, neskatoties uz to, ka Ministru kabinets Rīkojuma 3.13.apakšpunktā ir analizējis iespēju atsavināt pieteicējai daļu no Zemesgabala – zemi zem ēkas, Ministru kabinets, izdodot Rīkojumu, nav pārkāpis savu kompetenci.

Vienlaikus tiesa norāda, ka Jūrmalas pilsētas domes 2012.gada 11.oktobra saistošo noteikumu Nr.42 „Par Jūrmalas pilsētas Teritorijas plānojuma grafiskās daļas, teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu apstiprināšanu" (protokols Nr.17, 55.punkts) Teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu 23.punkts nosaka, ka zemes vienību dalīšana Rīgas jūras līča krasta kāpu aizsargjoslā pamatojama vienīgi, izstrādājot detālplānojumu.

Minēto teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu 6.pielikuma „Spēkā esošie detaļplānojumi" 122.punkts nosaka, ka spēkā esošs ir 2007.gada 21.jūnija ar Jūrmalas pilsētas domes saistošajiem noteikumiem Nr.15 apstiprinātais detālplānojums zemesgabaliem /adrese B/, /adrese C/(turpmāk – Detālplānojums).

Detālplānojuma 1.daļā ir noteikts, ka Zemesgabals atrodas „Jauktas atpūtas un dzīvojamā teritorijā Rīgas jūras līča krasta kāpu aizsargjoslā *(lietas 45., 66.lapa)*. Līdzīgi ir noteikts arī Zemesgabala plānotajā (atļautajā) izmantošanā, nosakot, ka Zemesgabals visā tā platībā atrodas Jauktas atpūtas un dzīvojamā teritorijā Rīgas jūras līča krasta kāpu aizsargjoslā, tai skaitā 994 kv.m atrodas Rīgas jūras līča krasta kāpu aizsargjoslā bez apbūves un 1000 kv.m. ir meža zeme *(lietas 67.lapa).*

Minētā detālplānojuma 3.daļa „Teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi. Paildinājumi (noteikumu detalizācija) zemesgabaliem /adrese B/, /adrese C/" paredz, ka Jauktas atpūtas un dzīvojamās teritorijas Rīgas jūras līča krasta kāpu aizsargjoslā ir aizliegta esošo zemesgabalu sadalīšana (*lietas 73.lapa).*

Ņemot vērā augstākminēto, tiesa secina, ka Rīkojuma 3.13.apakšpunktā sniegtā Ministru kabineta norāde, ka pieteicējai nevar tikt atsavināta arī tā Zemesgabala daļa, uz kuras atrodas pieteicējai piederoša būve, jo normatīvie akti nepieļauj Zemesgabala dalīšanu, saskan ar normatīvo aktu prasībām.

[15] Balstoties uz sprieduma 9.-10.punktos izdarītajiem secinājumiem, tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā pieteicējai nav tiesību iesniegt tiesā pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu šajā lietā, jo tai nav no objektīvajām tiesībām izrietošu tiesību no valsts prasīt valsts meža zemes /adrese A/ nodošanu atsavināšanai.

Saskaņā ar APL 282.panta 2.punktu tiesas pienākums ir izbeigt tiesvedību lietā, ja pieteikumu iesniegusi persona, kurai nav tiesību iesniegt pieteikumu.

Tomēr, ņemot vērā to, ka tiesa ir vērtējusi pieteicējas argumentus par Rīkojuma samērīgumu, tātad, vērtējusi Rīkojumu arī pēc būtības,

tiesa secina, ka šajā lietā ir taisāms spriedums.

[16] Ņemot vērā sprieduma 9.-13.punktos minēto, tiesa atzīst, ka nepastāv priekšnoteikumi labvēlīga administratīvā akta izdošanai, ar kuru pieteicējai valsts meža zeme /adrese A/ tiktu nodota atsavināšanai, un Rīkojums ir tiesisks.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251. pantu un 289.- 291. pantu, tiesa

nosprieda

noraidīt pilnībā SIA /Nosaukums A/ pieteikumu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese *(paraksts)* T.Jefremova